

Pártélet

A közöny ellen

A közöny is megköt anyyira az emberek lelkeiben, mint a tarack a földben, ha nem irtjuk következőleg az utolsó magzáig. Jaj az igazságnak, meg a növényagnak, ha olyan talajba szórjuk, amelyben ez a szívós és veszedelmes dudva már vadul gyűrűzik, amelyben már makacsul megkapaszkodott előző csapajával. Nemigen hoz az akkor termést. És ha már egyszer kiszedjük, kigymoláljuk az értelmet és életet folytató alattomos indákat, vessük tüzzre habozás nélkül nehogy még egyszer feléledjenek. Mert amint a kiszedett, útközépre vetett tarackot is verhetik egy nyáron át a kosikerék, mégis kihajt, ha ismét puha televénybe kerül, ugyanúgy a közöny is visszafészkeli magát az emberekbe, ha nem semmisítjük meg.

Ez a gondolat fogott meg, amikor egy ma-holnap nyugdíjas munkással a párttól mint a nép egyet- len és legmegbízhatóbb vezetőjéről beszélgettünk, s közben ki-bukhatta magából azt, ami még szerinte sincsen rendjén, ami neki is, meg másnak is rosszul esik. Szavai tiszták voltak és egyenesek, nem dugdosta a gondolatait, mert azt mondta, úgy veszi az újságot, mint a párttitkár ott a Kenderfonógyárban, ahol dolgozik, vagyis megbízik benne. Ritkán rebbező szemében nem volt a legparányibb jele sem a közönynek, sőt fiatalos hevületet, nyugtalanságot, közös gondjaink iránti felelősséget láttam benne. Kicsit roskatag tartásáról, ezüstszínű hajáról apám jutott az eszembe, aki már elment tőlünk, de amíg élt, a párttól tudott legszívesebben szólni. Ennek az idős munkásnak is tüzes volt a hangja, amikor aggodalmaskodott, hogy egyes vezetőbeosztású párttagok nem törődömös és beképzeltsége miatt még mindig inog a párt és a nép közötti jóviszony, nem elég erős köztük a kapcsolat. Közöny fészkel az emberek egy részében még most is, van, aki látja, hogy ez se jó, meg amaz se, de ráhagyja, nem szól, esetleg csak annyit: majd tudják az okosok. És ez fáj rettenetesen az én öreg elvtársamnak, mert úgy érzi, hogy ezzel a ráhagyással, ezzel a legyintéssel a pártot legyintik le.

Tagadhatatlan — azt mondja —, hogy nagy változások vannak. Olyan szépen, mosolygósan meghallgatják most már itt is, ott is az embert, látszik, hogy igazán úgy akarják csinálni, hogy ne jöjjenek vissza a régi bajok, de a meghallgatással aztán vége mindennek. Nemigen hallani az intézkedések csattanását. Miért nem? Az okot abban látom: egyszer nagyon megszokták évek óta, hogy az emberek indítványainak figyelembe vétele nélkül, hatalmi szóval is megy előre a szocializmus és most nehezen értik meg, hogy nem lehet tovább úgy csinálni. A felszínen simának látszott a dolgok menete, pedig — ma már jól látjuk — nagyon is sok hiba torlódott rákásra, aminek jó részét el lehetett volna kerülni, ha az intézkedések százák, meg ezeket meglátásán, bölcsességén alapultak volna, ha az emberekben nem tenyészett volna annyira a közöny.

Mindenki tudja, hogy egy építkezés nem lehet elképzelni beszéd, vagy éppen egy kis kiabálás, vita nélkül, hiszen sok mindent meg kell ott hánytatni, hogy ne legyen fennakadás. Mégis vannak még ma is, akik csendet szeretnének, ezért nem úgy hajlítják végre a párt politikáját, ahogy kellene, ahogy a Központi Vezetőség elgondolja. Itt vannak — hogy csak egy problémát vegyünk a sok közül — a termelési értékeket elhanyagolt észrevételek és indítványok. Nem mondom, egyrésztükben sok a polyva, de azért mindegyikben van valami hasznos, bele is írják mindet szépen a

jegyzőkönyvbe, hogy majd válaszolnak rájuk. Na, a Tiszából alighanem kifogy a víz, mire abból lesz valami. Persze, nem mindegyik javaslatnak ez a sorsa. A tekintélyesebb újítókét, a kiemelkedő munkásokat igen csak figyelembe veszik, de a többire rá lehet vetni a keresztvizet. Egy párszor megpendítik az emberek a művezetőnél, meg az ü. b. elnökénél, hogy mit intéztek, azok rögtön mosolyognak és emlékeznek a javaslatra, majd utána sajnálkoznak, hogy még nem tudnak időt szakítani az elintézésére. Erdemes volna előszedni az értekezletek jegyzőkönyveit, azok is tudnának mesélni arról, hogy miért közönyösek, miért kedvetlenek annyian a gyárban.

Kétkedjem ezekben az állításokban? Volna rá okom, hiszen azt írtam nem is olyan régen a Kenderfonógyár egyik pártvezetőtől, hogy ott elég komolyan veszik nem csak a párttagok, hanem a pártönkívüliek véleményét is, nem bánják azt sem, ha az a vélemény bíráló. És nem a vezetők, hanem a kétkezi munkások tájékoztattak így, noha meglehetősen szűkszavúan. Igen, jól emlékszem, hogy szinte harapófogóval szedtem ki belőlük néhány mondatot. Lehetséges, nagyon lehetséges, hogy ők is közönyösek voltak, hogy még a régi idők sértődöttsége lappangott bennük és ha már kénytelenek voltak válaszolni fagytásomra, hát nem alaktak rosszat mondani senkire. Nem, most már nem azért igyekezték hátafordítani a kérdéseket, mert tartottak a bíráló szó valamilyen következményétől. Azért nem oldódott meg még egészen a nyelvük, mert hiába tették szóvá ezt, vagy azt, a bánó, visszafelé húzó jelenséget nem intézkedett megnyugtatóan senki. Ez pedig ugyanaz: az emberek elhallgattatása tetszetősebb formában csomagolva. Hogyan teremhetne ilyen közönyös légkörben alkotó gondolat, pártos és szenvedélyes vita?

Ódaig már eljutottunk, hogy a pártvezetők nem túlik a hatalmaskodást. Általában vigyáznak arra,

hogy az embereket meghallgassák és úgy bánjanak velük, mint az üzem, az ország gazdáival, akik nélkül nem lehet csinálni semmit a világon. A pártvezetők biztatnak, bátorítanak mindenkit, hogy segítsen, ahol csak tud bátor, szókimondással, ne legyen tekintettel személyekre. Egy a fontos: a párt szögéből ostromozza a bajokat, a szocializmus ügyét védelmezzé, a nép boldogulására törekedjék. De ne dugjuk homlokba a fejünket, a közöny még itt terpeszkedik közöttünk. Gyökere kiirtásához, a párttagok és a pártönkívüliek kezdeményezése kibontakozásához az kell, hogy ne csak meghallgassuk az indítványokat, panaszkodásokat és kritikákat, hanem a tervezésnél, a döntések meghozatalánál feltétlen vegyük szavukat figyelembe. S akkor csakugyan győzhetetlen lesz pártunk, népünk, ügyünk.

Nagy István

Akadályozzuk meg a szövőlepké hernyójának kártételét

Az ideai rendkívüli időjárás a szövőlepké bájainak egy részét elpusztította. Segítettek ebben a hasznos madarak is. Mindezek ellenére azonban

a nyár hátralévő hónapjaiban igen komoly szövőlepké, s hernyója okozta károkról számíthatunk.

Feltétlenül szükséges tehát most az első nemzedék irtása. A hernyók már megjelentek. A növények hajtásvégein pókhálószerű fonadékokat találunk, s ha azokat széjjelbontjuk, kb. egy centiméteres nagyságú hernyók tömegét találjuk bennük.

Legbiztosabb védekezés az ilyen hajtásvégek levágása, s a helyszínen kemény talajon való eltiprása, vagy elgetése. Homokba ne taposunk bele a hernyófészkeket, mert így a férgek egy része életben marad, s a fálkra újból felmásznak. A levágott ágakat, hajtásokat ne vigyük egyik helyről a másikra, mert közben a hernyók széjjelmásznak, s ezzel is a fertőzést segítjük elő.

Az új jogszabályokról tart ankétot a Járási Ügyészség

A közelmúltban a társadalmi tulajdon védelmére, a fegyelmi eljárásra, a kártérítésre és a társadalmi bíróságokra vonatkozóan új jogszabályok jelentek meg. Vállalataink és üzemeink vezetői részére, hogy az új jogszabályokkal kapcsolatos feladatokat sikeresen megoldhassák, a Járási Ügyészség az MDP Járási Bizottságával közösen 1956. június 26-án délután 14 órákor a szegedi Fáklya-moziban nyilvános ankétot rendez. A vállalatok és üzemek gazdasági vezetőin kívül, saját munkájuk megkönnyítése végett, kíváncsok, hogy az ankétot az alapszervi párttitkárok, ü. b. elnökök, munkáügyi vezetők és jogügyi előadók szintén megjelenjenek.

A vitaindító előadást dr. Orbán László Csongrád megyei ügyész tartja, s hogy az előadást követő vitában mindenki érdemben tudjon felszólalni, javaslatait elmondhassa: az ügyészség kéri az érdekelteket, hogy lehetőleg az új jogszabályok előzetes áttanulmányozása után jöjjenek el az ankétra.

Ha a szövőlepké hernyója fészket elhagyta, permetezzél védekezniük ellene, és pedig burgol (DDT tartalmú olajos emulzió) 1, 1,5 százalékos oldatával. Az olajos szer elkészítésénél ügyeljünk arra, hogy a burgolhoz töltjük a vizet keverés közben és ne megfordítva, mert akkor kicsapódik és kevésbé lesz hatásos. Öszibarack és kajszibarack fákat ezzel a permetyaggal ne permetezzünk, mert lombzatukat leperzseli.

Az amerikai szövőlepké irtása kötelező, elmulasztása büntetendő cselekmény. Ha elmulasztjuk az első nemzedék irtását, a második augusztusi nemzedék annál nagyobb kárt okoz, mert minden megmaradt hernyótól legalább 200 darab származik a második nemzedék megjelenésének idejére. Ahol komolyabb fertőzés van, a termelők forduljanak a kerületi tanácsokhoz. Részükre díjtalanul biztosítanak permetezőszert.

Foki István

Hogyan szüntetik meg a vízhiányt Szegeden?

Több panasz érkezett szerkesztőségünkbe a vízhiány miatt. A magasabb emeleti lakásokban — amint írják — gyakran már a kora reggeli óráktól nem folyik a vízvezeték. Hasonló panaszok érkeztek a Szegedi Víz- és Csatornaművekhez is. A vízhiány megjavítását célzó tervek-ről az alábbi levelet írta szerkesztőségünknek Sipriki Gyula elvtárs, a Szegedi Víz- és Csatornaművek igazgatója:

— Az utóbbi hónapokban a 800–1000 liter vízmennyiség elszállítására méretezett. E munkálatok befejezése július második felére várható, hiszen június 15-én már elértük a százméteres mélységet. De további intézkedéseket is tettünk a nagynyomású vízellátás javítása érdekében. A Szilléri sugárvízű kisvízművet építünk és két ártézi kút vizét bekapcsoljuk a nagynyomású hálózatba. Ezzel kapcsolatban szükségesnek tartom megjegyezni, hogy az éjszakai órákban a víztoronyban segítjük elő a víz tárolását, nappal pedig a nagynyomású melléklet — a terület bővülése mellett is — a város belső vízellátását.

E munkálatok kapcsán a Fel-sőtiszapart, a Nagykörút külső oldala, a Vásárhelyi sugárvíz jobb oldala és a Köröltés közötti terület is nagynyomású vizet kap.

A jövő évre a vízellátást a Bécsi körúton új kiegészítő teleppel és új kút fúrásával fogjuk tovább javítani. Ugyancsak 1957-ben új kút fúrunk a Somogyi Béla téren is, ahol már készen áll a befolyóvezeték a főtelephez, így a szivattyókat száz százalékosan ki tudjuk majd használni és kellő mennyiségű víz áll majd rendelkezésünkre a főtelepen. Ugyanakkor tervbe vettük már ez évben, hogy öt meglévő kút felújítunk és vízhozamukat megnöveljük.

Kormányunknak a lakosság dezés is a további perccenkénti

szükségletének jobb kielégítését célzó terveit a magunk területén is minél tökéletesebben igyekezzünk megvalósítani. De

az 55 éves vízhálózattal úgy-szólván nap nap után új és új problémákkal kell megbirkózni.

Ennek ellenére a vízellátás javításáért többlet tettünk az első öt éves tervben, mint tettek annak előtte harminc évre visszamenőleg. Elég, ha csak Újszegedre hivatkozunk, ahol az öt-éves terv időszakában épült a víztorony, a gépház, a szolgálati lakás, stb. Ma már Újszegednek körülbelül 10 kilométer hosszú nagynyomású csőhálózata van, mely egyre bővül. Jelenleg éppen a partfürdőt kapcsoljuk be ebbe a hálózatba. Ez a hálózat egyébként átfogja a hídfeljárótól kezdődően a Szőregi út, a Töltés utca, a Marostói út és a Tiszapart által határolt területet. Ezen a területen az újonnan nyitott utcák is teljes vízellátást kapnak majd. Húsz évi kérelem után ma már a Bobolics telepen is új kút van.

Rá kell mutatnunk, hogy nagy segítséget kapunk a lakosság részéről is társadalmi munka képében a vízhálózat bővítéséhez.

Visszatérve a belvárosi lakók panaszaira: még egy kis türelmet és megértést kérünk részük-ről, hiszen mi, a tanácsból kellő segítséget kapunk és ezt ki is használjuk és ezáltal — reméljük — rövid idő alatt, körülbelül egy hónap múlva, városunk vízellátása megjavul. Nem sok idő múlva Szeged ismét egyike lesz a vízzel legjobban ellátott városoknak.

HIREK

Kélszer 20 és 2000

Vörös János, az Orvostudományi Egyetem műtőse, tegnap délután vette át az Állami Könyvtérjesztő Vállalat 205-ös Lenin utcai üzletében a könyvsorsjegyen nyert nyereményét. Vörös János elvtárs 2 darab 20 forintos könyvsorsjeggyel 2000 forintot nyert. 1500 forintot, több mint száz kötet könyvre váltott be tegnap délután, a nyeremény ünnepélyes átadásakor. A még megmaradt 500 forintot az érkező könyvjutalványok vásárlására fordítja.

Kérdésünkre az Állami Könyvtérjesztő Vállalat szegedi kirendeltsége közölte, hogy még ebben az évben újabb könyvsorsolásra kerül sor, ahol a főnyeremény között „Pannonia” motorkerékpár is szerepel a kisebb, de jelentős nyeremények mellett.

— Festik, csinosítják a Falmeggyvár épületét. Erre a felújításra összesen 60 ezer forintot fordít az üzem.

— Hajók felszereléséhez fogast, kilincset, zárat készít a Fémipari és Finommechanikai Javító Vállalat az öbűdai Georghiu-Dej Hajógyárban.

— Házilag végzik el a gép nagyjavítását az Újszegedi Ládagyárban. Sor kerül a szelepszárak kicserélésére is a nagyjavításkor.

— Fáklya elvezetési kombinátszékény érkezett a Bútorértékesítő Vállalat üzletébe. Az egészen új típusú szekrény, gömbölyített vitrinrésszel, 5600 forintért megvásárolható.

— A szegedi Vedres István Építőipari Technikum esti tagozatára jelentkezhetnek legalább két éves szakmunkás gyakorlattal rendelkező építőipari dolgozók. A felvétellel kapcsolatban felvilágosítást és jelentkezési lapot az iskola színtárszó csoportja, szavalói, tornászai, énekkara lép fel.

— Tanévzáró ünnepélyt június 24-én, vasárnap délután 4 órákor tartja a Sziléri sugárvíz Általános Leányiskola. A műsorban az iskola színjátszó csoportja, szavalói, tornászai, énekkara lép fel.

— Az MSZT és a DISZ által hirdetett középiskolai pályázaton a Tömörkény István Leánygimnázium tanulóin közül a következők részesültek jutalomban: 1. díj (tíznapos külföldi túra) Jáki Ágnes III. o. Könyvtudomány (orosz nyelvből); Rózsa Klára III. o. Emléknapot kaptak történelemből: Szmolenszky Edit II. és Bíró Mária III. o., kiemelésből pedig Hervai Hella.

— Sugár Mihály, a szegedi Nemzeti Színház művésze rövid betegsége után szerda este-től ismét játssza gróf Rotenberg szerepét a Leányvásárban.

— A Juhász Gyula Művelődési Otthon balettiskolájának vizsgaelőadása július 8-án, délután fél 11 órákor lesz a szegedi Nemzeti Színházban. Bemutatásra kerül: »Kis történet a balettiskolában«. Zenejét összeállította és részben hangszerelte: Markó Leó. A vizsgaelőadás második részében W. A. Mozart zenéjének felhasználásával bemutatják »Az unatkozó királykisasszony« című tánccszenvedélyt. A koreográfiát készítette és a táncokat betanította: M. Kádár Andrea. Zongorán kísér Nemes István. Közreműködik a Juhász Gyula Művelődési Otthon szimfonikus zenekara, vezényel Markó Leó. Jegyek a művelődési otthon irodájában válthatók.

— Stendhal világhírű regényének, a Vörös és fekete filmváltozatát nagy sikerrel játsszák a szegedi Szabadság- és Fáklya-film-színházak. A filmet Claude Autant-Lara rendezte, a főszerepeket Gérard Philipe és Danielle Darrieux játsszák.

A katonai témájú zenei- és irodalmi pályázat értékelése

A katonadalok közül: 2500 forintos első díjat nyert: Kőhálmí Imre—Soltész Erzsébet: »Jó fegyverünkkel...« A versek közül: 1000 forintos első díjat nyert: Rajnai András »Erveztő Rapszódia a sztratoszférá-

ban«. (Jelige: Párduc) A jelenetek, szindarabok közül: Az első díjat a bizottság nem adta ki. 2000 forintos második díjat nyert: Gál István »Gyűlölet« (Jelige: Gyűlölet) c. egyfelvonásos tragédiája.